

NAUČNÁ STEZKA NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ PAMÁTKA LANDEK GEOLOGIE

Geologie

Vrch Landek má pozoruhodnou a velmi dlouhou geologickou historii. Stal se svědkem cca tří sta milionů let trvajícího období geologického vývoje na Ostravsku, tj. v čase, který svoji délku je zcela nesouměřitelný s trváním lidských generací. Vrch je tvořen uhlonomysními karbonskými sedimenty a územně přísluší do Hornoslezské černouhelné pánve, jež vykazuje obrovské bohatství kvalitního černého uhlí. Oblast Hornoslezské pánve je zakreslena na obr. 1. Dlouhá část pánve na našem území se rozkládá od hranic s Polskem na severu až daleko k jihu, kde se noří většinou do značných hlubok pod mladší pohoří Beskyd. Landek, vyčnívající nad horizontem okolí, představuje nejvyšší části Ostravsko - karvinského uhlonomysného karbonského hřbetu, který probíhá od Ostravy až do Karviné. Mimo návrší Landeku je karbonský hřbet ponořen různě hluboko pod povrch a je zakryt mladšími pokryvnými usazeninami. V geologickém vývoji Landeku a jeho okolí můžeme vysledovat tři významná geologická období Země, a to od 330 milionů let dobu prvohorního karbonu, pak až od 20 milionů let období neogénu v mladších třetihorách a od 1,8 milion až 0,01 let údobi starších čtvrtihor.

Karbonické usazeniny

Nejstarším z četných geologických dob na Landku je prvohorní kámen, v němž zhruba před 327 až 320 miliony lety vznikala v Horním Slezsku a na Ostravsku rozsáhlá a bohatá ložiska černého uhlí. Pro ostravský kámen je charakteristické, že uhlonomysní vrstevní sled nezůstal zachován v původním horizontálním uložení, neboť byl přetvořen mohutným variským horotvorným pochodem, který deformoval vrstvy do složitých vrás (ohybů) a zlomů. Variský pochod vyvrcholil právě během kámen. Jelikož tento proces vrásnění postupoval směrem od západu a slábl k východu, patří kámen na Landku, ležící při západním okraji Hornoslezské pánve, k nejvíce tektonicky postiženým karbonským vrstvám. Důsledky variského horotvorného pochodu kámenem v oblasti Landku ukazuje geologický řez bývalým Dolem Anselma na obr. 2. V něm je zakreslen uhlonomysní kámen Petřkovicích vrstev, sahající do hloubky cca 800 m a pod ním ležící neproduktivní kámen, zv. kulm. Řez dokumentuje velmi složité struktury mohutně porušeného karbonského pohoří, ověřené v rámci hornické činnosti.

Uhelné sloje

Černouhelné sloje se vyvíjely na konci prvohor v kámenu před 327 až 320 miliony let. Jejich základem byly cyklicky v časovém odstupu ukládané organické hmota z karbonských rostlin, které rostly v bažinách a rašelinách. V průběhu času docházelo k postupnému prouhelenování odumřelé rostlinné hmota až do stadia černého uhlí.

Uhelné sloje v Landku a širokém okolí se naházejí v mohutném sedimentárním souvrství, nazvaném ostravské souvrství. Jeho nejspodnější uhlonomysnou částí tvoří karbonské vrstvy s názvem Petřkovicke vrstvy. Ve východní části Landku se nachází spodní část Hrušovských vrstev, které cyklickou povahou a složením sedimentů jsou obdobně vrstvám petřkovicke. Uhelné sloje v Landku vycházejí přímo až na povrch, což umožnilo jejich snadné nalezení a vlastní těžbu od poslední čtvrtiny 18. století po dobu více než 200 let.

Skalní defilé karbonských hornin na Landku

Na Landku se můžeme přímo poučit o tom, jak se utvářela v uvedeném období karbonská ložiska černého uhlí. Na jižním úpatí vrchu Landeku odkryla řeka Odra ve svém levém nárazovém břehu skalní horniny uhlonomysného kámenu v cca 3 km dlouhém úseku, táhnoucím se od Petřkovic po koblovský most (obr. 3). Toto významné geologické defilé pro svou přístupnost a délku nemá v celé střední Evropě obdobu.

Erozní zbytek uhelné pánve

Od konce kámen po výzdívání variského horstva byla vystavena celá karbonská souvrství české části Hornoslezské pánve a jejího okolí dlouhotrvajícímu zvětrávání a odnosu (erozi a denudaci). Tyto procesy převládaly velmi dlouho, více než 250 milionů let. Jejich důsledkem bylo, že celá Hornoslezská pánev zůstala jen erozním zbytkem původní pánve. Oblast variského horstva se postupně snižovala a změnila v plochý krajinný tvar - parovinu.

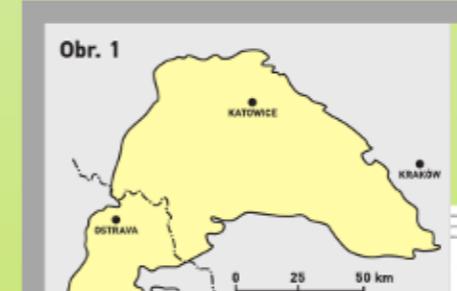
Geologické údobí mladších třetihor

Z pozdějších geologických období jsou na Ostravsku zachovány stopy až mnohem mladších dějin. Během údobi neogénu (mladších třetihor), před 19 až 15 miliony lety se pod náporom k severu postupujícího a vyzdvihovaného karpatského horského masívu Beskyd rozpadla zemská kúra podél hlubokých zlomů na velké kerné bloky. Toto mladé rozčlenění pánve můžeme na Ostravsku dobře pozorovat. Na Landku a jeho okolí byly tyto procesy základem pro jeho morfologickou tvářnost jako návrší, vyvýšené nápadně nad okolní krajinu. Do soustavy ker pronikalo neogenní moře, které vyplnilo před čelem od jihu nasouvaných beskydských masívů svými uloženinami tzv. karpatskou čelní hlubinu. Mořské usazeniny tvoří různě hluboký pokryv mnohem staršího karpatského hřbetu a dalších oblastí Hornoslezské uhelné pánve.

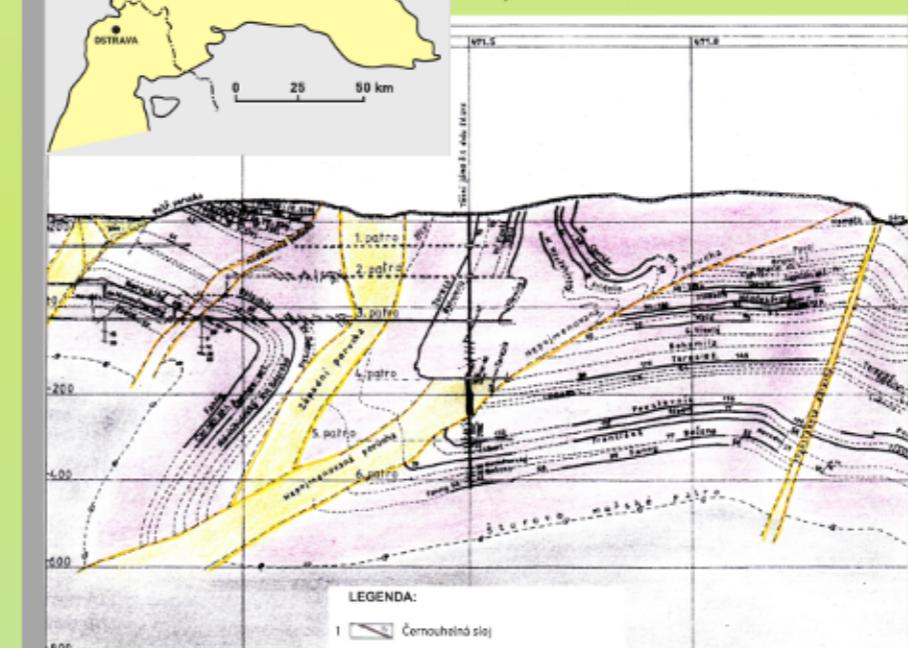
Geologické údobí čtvrtihor

Morfologický tvar Landku se dotvářel v době od 1,8 až 0,01 milionů let ve čtvrtihorách (kvartér). Tehdy Ostravsko formovaly důležité geologické vlivy, způsobené dvakrát postupem rozsáhlých ledovcových štítů ze Skandinávie, jež pokryvaly (asi před 700 až 420 tisíci lety a pak znova před 320 až 200 tisíci lety) velkou část severní a střední Evropy až po horský masív Beskyd.

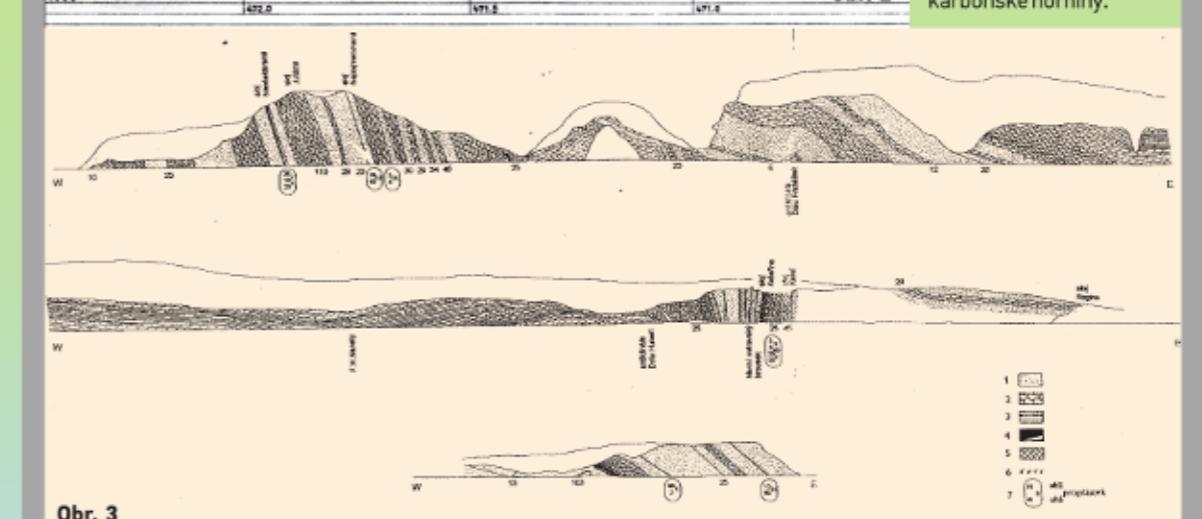
Autor textu: Ing. Jaroslav Klát

Obr. 1 Obrys Hornoslezské černouhelné pánve, včetně české části. K. Vitásek 1935, upraveno

Obr. 2 Geologický řez uhlonomysním kámenem Landku, vedený západovýchodním směrem přes těžní jámu Dolu Anselm (dříve Eduard Urš). J. Klát et al 1967

Obr. 3 Geologický profil karbonských skalních hornin, vč. uhlenných slojí na jižním úpatí Landku. Důlně měřický archiv Dolu Odra v Ostravě. Upraveno.

Vysvětlivky:

- 1 - pískovce
- 2 - převládající prachovce
- 3 - převládající jílovce
- 4 - sloje
- 5 - hlavní ostravský brousek
- 6 - polohy s faunou v mořském faunistickém horizontu Nanetty
- 7 - mocnost uhlenných slojí a propláštěk (cm). Bílé plochy - většinou malá kvarterní vrstva, pozakrývající ve svahu kámen kámen.